

ξέδιδε ένας μεγάλος εκδοτικός οργανισμός με κύρος και κατά λογική συνέχεια απευθυνόταν σε ένα ευρύτερο κοινό.

Ας κατονομάσουμε τους μεταπολεμικούς συγγραφείς που συνέβαλαν με το κριτικό τους έργο στη φυσιογνωμία του περιοδικού ως προς την αξιολόγηση της λογοτεχνίας: Μανόλης Αναγνωστάκης (δύο συνεργασίες), Α. Αργυρίου (από το πρώτο έως το τέταρτο τεύχος, οπότε και αποχώρησε), Κώστας Στεργιόπουλος (από το πρώτο τεύχος και έκτοτε), Τάκης Σινόπουλος (από το έκτο τεύχος και έπειτα), Γ. Π. Σαββίδης, Απόστολος Σαχίνης, Σπύρος Ι. Ασδραχάς, Πάνος Μουλλάς, Μιχάλης Γ. Μερακλής, Σπύρος Πλασκοβίτης, Νίκος Πλατής.

Στην κατηγορία «Τα βιβλία» ο Α. Αργυρίου με τίτλο «Ανατυπώσεις Ελλήνων υπερρεαλιστών» αναφέρεται γενικά στα ξένα νεωτερικά ρεύματα και ιστορικά στον ελληνικό υπερρεαλισμό, για να καταλήξει κρίνοντας τα βιβλία σε «εκδόσεις τσέπης»: *Υψικάμνος και Ενδοχώρα* του Α. Εμπειρίκου, *Προσανατολισμοί και Άσμα ηρωικό και πένθιμο...* του Ο. Ελύτη, *Μπολιβάρ* του Ν. Εγγονόπουλου. Ο Κ. Στεργιόπουλος κρίνει τη *Συνέχεια* του Μ. Αναγνωστάκη και την *Έλαφο των άστρων* του Ν. Δ. Καρούζου· ο Γ. Θεοτοκάς κρίνει τη *Γνώμη ώρα της Μαρίας Γκούμα*: ο Απ. Σαχίνης την *Τυφλόμυγα* του Αλκ. Γιαννόπουλου και τα *Χρώματα εμπιστοσύνης* της Γαλάτειας Σαράντη· ο Σπ. Πλασκοβίτης την *Αίθουσα* του Π. Παπασιώπη. Η Έλλη Λαμπρίδη με τίτλο «Γιάρχει επαγωγή στην επιστήμη;» κρίνει το *The logic of scientific discovery* του Κ. Popper. Η Βάννα Χατζημιχάλη γράφει για «Ένα μινωικό ανάκτορο στα Μάλια». Ο Γ. Μπακογιαννόπουλος δημοσιεύει το άρθρο «Ο νεορεαλισμός και η πραγματικότητα», που αναφέρεται στο έργο του ιστορικού Α. Bazin *Τί είναι ο κινηματογράφος;*

Στην κατηγορία «Δελτίο διεθνούς πολιτικής» γράφει ο Λέων Καρπαναγιώτης (1931-2006). Στην κατηγορία «Η ελεύθερη σκέψη» ο Κ. Ι. Δεσποτόπουλος εισηγείται και επιλέγει κείμενο του Επίκτητου.

Οι *Εποχές* διατήρησαν αυτή την κατανομή της ύλης στα ως άνω πεδία καθόλη τη διάρκεια της ζωής τους και διέκοψαν όταν επιβλήθηκε η δικτατορία.

Οι «Μαρτυρίες»

Το περιοδικό *Μαρτυρίες* (1962-1966) εξέδωσε δέκα τεύχη στο διάστημα 1962-1964, ένα τεύχος το 1965 και ένα διπλό τεύχος το 1966. Η αραιή του κυκλοφορία λειτουργούσε υπέρ της ποιοτικής του στάθμης. Υπό τον πρεσβύτερο Μανόλη Λαμπρίδη οι νεότεροι: Γεράσιμος Λυκιαρδόπουλος, Βύ-

